

UCHWAŁA NR LXII / 321 / 22
RADY POWIATU OBORNICKIEGO
z dnia 24 listopada 2022 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i parkowanie pojazdów w roku 2023.

Na podstawie art. 12 pkt. 11 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1526) oraz art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 988 ze zm.), w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 26 lipca 2022 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2023 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M.P. poz. 738), Rada Powiatu Obornickiego uchwala, co następuje:

§ 1

1. Ustala się następujące wysokości opłat brutto obowiązujące w 2023 r. za usunięcie pojazdu z drogi i dostarczenie na parking strzeżony za:

1) rower lub motorower	140 zł;
2) hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego	140 zł;
3) motocykl	250 zł;
4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony	600 zł;
5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	740 zł;
6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	1020 zł;
7) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	1500 zł;
8) pojazdy przewożące materiały niebezpieczne	1890 zł.

2. Ustala się następujące wysokości opłat brutto obowiązujące w 2023 r. za jedną dobę parkowania pojazdu na parkingu strzeżonym wyznaczonym przez Starostę Obornickiego za:

1) rower lub motorower	25 zł;
2) hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego	25 zł;
3) motocykl	35 zł;
4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony	49 zł;
5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	62 zł;
6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	90 zł;
7) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	150 zł;
8) pojazdy przewożące materiały niebezpieczne	240 zł.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 2 nalicza się za każdą dobę przechowywania pojazdu na parkingu strzeżonym.

§ 2

Ustala się obowiązującą w 2023 r. wysokość kosztów powstałych w skutek wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, jeżeli odstąpiono od usunięcia pojazdu z powodu ustania przyczyn jego usunięcia w zależności od rodzaju pojazdu za:

1) rower lub motorower	70 zł;
2) hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego	70 zł;
3) motocykl	125 zł;
4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony	300 zł;
5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	370 zł;
6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	510 zł;
7) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	750 zł;
8) pojazdy przewożące materiały niebezpieczne	945 zł.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Obornickiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dniem 1 stycznia 2023 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU

Bogusław Janus

UZASADNIENIE:

Do uchwały Nr LXII / 321 / 22

Rady Powiatu Obornickiego

z dnia 24 listopada 2022 r.

Na podstawie art. 130a ust. 5f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 988 ze zm.), zwanej dalej „PoRD”, usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. Przepis art. 130 a ust. 6 ustawy PoRD, zawiera delegację dla Rady Powiatu do określenia co rocznie wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg danego powiatu oraz za przechowywanie tych pojazdów na parkingach strzeżonych, a także koszty jakie powstaną gdy zostanie wydana dyspozycja usunięcia pojazdu, a przed lub w trakcie usunięcia ustanie jej przyczyna. Opłaty te zgodnie z ustawą PoRD, stanowią dochód własny powiatu. Na każdy rok kalendarzowy minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza w drodze obwieszczenia - w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalne stawki opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów z drogi w przypadkach, o których mowa w art. 130a ust. 1 i 2 ustawy - PoRD. Rada Powiatu w drodze uchwały określa wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, czyli kosztów powstałych na skutek wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, jeżeli odstąpiono od usunięcia pojazdu z powodu ustania przyczyn jego usunięcia w zależności od rodzaju pojazdu. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a. Zaproponowana w treści uchwały wysokość opłat za usunięcia pojazdu z drogi i jego przechowywanie oraz wysokość kosztów, które musi pokryć właściciel w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu są konsekwencją szczegółowej analizy przesłanek ustawowych oraz ich odniesienia do realiów powiatu. Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy PoRD, Rada Powiatu przy podejmowaniu uchwały w sprawie wysokości opłat ma obowiązek uwzględnienia kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu oraz konieczności sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem. Są to jedyne przesłanki materialnoprawne kształtujące treść uchwały podejmowanej na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy PoRD. Zgodzić się zatem należy z Naczelnym Sądem Administracyjnym, który w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16 wskazał, że niedopuszczalne jest kierowanie się przy ustalaniu wysokości opłat dodatkowymi przesłankami nie wymienionymi w treści przywołanego przepisu, np. przesłanką zapewnienia dodatkowych wpływów budżetowych. Takie inne przesłanki nie były

brane pod uwagę przy tworzeniu przedłożonego projektu uchwały. Uwzględnione zostały natomiast przesłanki wskazane w delegacji ustawowej:

a) koszty usuwania i przechowywania pojazdów.

Koszty te ustalono na podstawie analizy i obserwacji rynku przez okres ostatnich 5 lat, w których ceny świadczonych usług były niestabilne, a ich wysokość ulegała skrajnym wahaniom, co uniemożliwiało ustalenie przez Radę Powiatu takich stawek opłat, które byłyby niezbędne dla konieczności sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem, przed rozstrzygnięciem zapytania ofertowego.

b) konieczność sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg oraz przechowywaniem usuniętych pojazdów.

Tak sformułowana wytyczna wymaga wcześniejszego wyjaśnienia użytego w niej pojęcia „sprawność realizacji zadań”. Sprawność działań jest podstawowym pojęciem prakseologii. W zastosowaniach praktycznych największe znaczenie ma podejście syntetyczne odnoszące się do ogółu wszystkich walorów danego działania rozpatrywanych łącznie – nie zaś podejście uniwersalne (sprawność jako pojęcie abstrakcyjne), czy manipulacyjne (odnoszące się do poszczególnych czynności) (por. T.Kotarbiński, Traktat o dobrej robocie, Ossolineum, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk, 1973, s. 373-374). W klasycznym podejściu na sprawność działania składają się (por. Organizacja i zarządzanie, p.zb. p.red. M.Przybyły, Akademia Ekonomiczna, Wrocław 2001, s. 43):

- o skuteczność wyrażająca zgodność wyniku z celem;
- o ekonomiczność – wyrażająca stosunek wyniku użytecznego do kosztu.

Działanie jest uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów. Należy zatem rozważyć co jest celem zadania publicznego polegającego na usuwaniu pojazdów z dróg w trybie art. 130a i – będącego konsekwencją usunięcia – przechowywania pojazdu. Oczywiście za cel nie należy uznać usunięcia *per se*; analiza przesłanek usunięcia pozwala stwierdzić, że celem tym jest, co do zasady, zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Większość przesłanek można bowiem ująć w dwóch grupach:

- o pozostawienie pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i stanowi dolegliwość dla innych, w szczególności utrudnia ruch lub zagraża bezpieczeństwu;
- o zatrzymanie pojazdu, który z różnych względów – związanych zarówno z pojazdem, jak i z osobą nim kierującą – nie powinien się w danym miejscu lub okolicznościach poruszać.

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wynikać powinno nie tylko z samego faktu likwidacji stanu zagrażającego bezpieczeństwu, lecz również poprzez prewencję indywidualną, jak i ogólną. Warto odnotować, że zwrócił na ten aspekt Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w wyroku z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II SA/GI

387/14 stwierdził: „Wysokość stawek za przechowywanie pojazdów usuwanych z drogi jest ustalana na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym, które różnią się w sposób zdecydowany od stawek opłat pobieranych na innych parkingach ma na celu nie tylko zwrot kosztów poniesionych przez dozorców i należne im z tego tytułu wynagrodzenie, ale przede wszystkim dyscyplinowanie właścicieli czy dysponentów usuwanych z drogi pojazdów stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, bądź naruszających inne przepisy.” Nie należy tego mylić z sankcyjnym charakterem opłaty, lecz właśnie upatrywać w tym działania sprzyjającego sprawności realizacji zadania określonego w art. 130a ustawy PoRD. Sprawność będzie zatem polegała na nie tylko na szybkim usuwaniu pojazdów, lecz przede wszystkim na minimalizacji ogólnej liczby przypadków, w których istnieje konieczność usunięcia pojazdu z drogi. Będzie to zarówno skuteczne (osiągnięcie celu związanego z bezpieczeństwem), jak i ekonomiczne.

Dodatkowo z aspektem ekonomiczności wiąże się ujęcie w kalkulacji opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami – zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h Prawa o ruchu drogowym. Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i sprawność realizacji zadania jest wyższa. W przypadku Powiatu Obornickiego mimo różnicy pomiędzy stawkami określonymi w dotychczasowych uchwałach, a rzeczywistymi stawkami należnymi wykonawcy za świadczone usługi, stosunek powstałych kosztów sprawnego wykonania zadania i dochodów z tego tytułu jest ujemny i negatywnie wpływa na wydatkowanie środków publicznych.

Dodać należy, że w przywoływanym już wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16, NSA słusznie zauważył, że wpływ przesłanek wymienionych w delegacji ustawowej na ostateczne rozstrzygnięcie podejmowane przez radę powiatu wyznaczony jest obowiązkiem ich wzięcia pod uwagę, co daje radzie powiatu pewną elastyczność w kształtowaniu treści uchwały. Ustalone w niniejszej uchwale stawki oparte są także na obecnie postępującym oraz prognozowanym wzroście cen towarów i usług, w szczególności czynników kosztotwórczych, jakimi są obecnie, wzrost kosztów energii, paliwa, kosztów eksploatacyjnych oraz wzrost poziomu wynagrodzenia i koszt pozyskania pracownika z odpowiednimi uprawnieniami i kwalifikacjami na niezwykle trudnym w tej chwili rynku pracy, co znacząco może wpłynąć na cenę świadczonej usługi, a jest kwestią nieprzewidywalną, na co wskazuje dotychczasowe doświadczenie w realizacji powyższego zadania. Z uwagi na kryterium sprawnej realizacji zadań wykonawca usług jest zobowiązany do zachowania rzetelności, zapewnienia najwyższej jakości świadczonych usług, a przede wszystkim do realizacji każdego zlecenia usunięcia i przechowywania pojazdu usuniętego z drogi. Wiąże

się z tym zobowiązanie do pozostawania w gotowości w każdym dniu tygodnia przez 24 godziny w ciągu doby. Takie wymagania wobec przedsiębiorców mogą skutkować oferowaniem stawek wyższych od stawek stosowanych na rynku w zakresie usług obejmujących usuwanie i przechowywanie pojazdów (np. holowanie pojazdów, które uległy awarii na drodze na wezwanie kierowcy, usługi parkingów strzeżonych na rzecz konsumentów).

Ustawodawca wskazując przesłanki jakimi Rada Powiatu powinna się kierować przy określaniu wysokości opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c ustawy PoRD oraz wysokości kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 2a ustawy, wskazał na „koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu”. Ustawodawcy posłużył się określeniem w liczbie mnogiej „pojazdów”, co oznacza, że konieczne jest potraktowanie tego kryterium jako odnoszącego się nie do jednostkowego zdarzenia, ale przy uwzględnieniu całokształtu kosztów wykonania nałożonych na powiat zadań. Koszty to wydatki poniesione na sprawną realizację zadań. Wydatkiem w ujęciu ekonomicznym jest rozchód środków pieniężnych.

Ustawodawca w delegacji ustawowej dla Rady Powiatu nie określił sposobu ustalania kosztów, które mają stanowić podstawę kalkulacji stawek opłat. Określił jedynie, że muszą być one odnoszone do obszaru danego powiatu i nie mogą być wyższe niż wskazane w obwieszczeniu Ministra Finansów.

Problem opłat związanych z usuwaniem i przechowywaniem pojazdów już w poprzednim stanie prawnym budził wiele wątpliwości. W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowano różne stanowiska w kwestii tego, czy stawki wynikające z uchwał rad powiatów podejmowanych na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy, mają mieć zastosowanie przy ustalaniu wynagrodzenia dozorców świadczących usługi przechowania pojazdów usuwanych z dróg. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 kwietnia 2015 r., sygn. akt: I OPS 4/14 wydanym w składzie siedmiu sędziów wskazano, że „czym innym jest natomiast opłata, którą obowiązana jest uiścić osoba będąca właścicielem pojazdu usuniętego z drogi, który został umieszczony na parkingu strzeżonym. Obecnie nie budzi wątpliwości, że opłata, którą ustala rada powiatu i którą zobowiązana jest ponieść osoba będąca właścicielem pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu z drogi stanowi dochód własny powiatu (art. 130a ust. 6c ustawy).”

Brak jest podstaw do uznania, że stawki określone w uchwale rady powiatu mają być spójne (tożsame albo istotnie zbliżone) ze stawkami wynikającymi z umów zawieranych przez powiaty z przedsiębiorcami wykonującymi, jak już wyżej wskazano specyficzne usługi usuwania i przechowywania pojazdów.

Wysokość wynagrodzenia przedsiębiorców świadczących usługi holowania i przechowania pojazdów nie jest determinowana treścią uchwały rady powiatu określającej

wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i parkowanie pojazdu usuniętego z drogi (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2013 r., sygn. I OSK 789/12).

Ponadto nie wiadomo, jaki będzie poziom kosztów, z uwagi na brak możliwości przewidywania ilości usuwanych pojazdów i okresów przechowywania pojazdów, które to czynniki zawsze determinują ich wysokość. Tym samym przy braniu pod uwagę kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, nie jest miarodajne zestawienie wysokości stawek z umowy, która obowiązuje w danym roku ze stawkami, które mają być ustalone w uchwale Rady Powiatu. Uwzględniono także fakt, skutków finansowych, ponad dwuletniego zagrożenia epidemicznego wirusem SARS-COV -2, co również ma obecnie bezpośredni i istotny wpływ na czynniki kształtujące koszty po stronie zarówno wykonawcy jak i zamawiającego.

Niemożliwe jest również oszacowanie „z góry” kosztów powstających w związku z odstąpieniem od usunięcia pojazdu. Inne są bowiem koszty przedsiębiorcy w przypadku odwołania dyspozycji w trakcie przejazdu na miejsce zdarzenia albo tuż po wyjeździe, a inne w przypadku gdy od usunięcia odstępuje się np. już po załadunku usuwanego pojazdu na pojazd holujący. W pierwszym przypadku koszty będą nieznaczne a w drugim – będą odpowiadały niemalże kosztom całkowitego holowania. Ustawa jednakże nakłada na Radę Powiatu obowiązek ustalenia wysokości kosztów odstąpienia od usunięcia pojazdu przy jednoczesnym uwzględnieniu, że wysokość tych kosztów nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, określona w powołanym art. 130 ust. 6a ustawy. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, ustalenie stawek na poziomie zbliżonym do 50% opłat za usunięcie pojazdu z uwzględnieniem rodzaju pojazdu, jako wypadkowej kosztów skrajnych, zdaniem Rady Powiatu jest prawidłowe.

Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 ustawy - PoRD i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat, zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej z obowiązującymi przepisami. Proponowane opłaty są korzystne dla obywateli, mimo zwiększenia ich poziomu, podyktowanego diametralnym wzrostem stopy inflacji, a także faktem utrzymywania dotychczasowego poziomu opłat, przez okres ostatnich dwóch lat oraz w świetle przesłanki, że ustalone stawki są niższe od maksymalnych określonych w obwieszczeniu Ministra Finansów, co jest zgodne z zasadami państwa prawa.

Biorąc powyższą argumentację pod uwagę i w związku z koniecznością ustalenia stawek na rok 2023, podjęcie przedmiotowej uchwały jest zasadne.

STAROSTA
Zofia Kotecka

